

August Strindberg's

Dødsdansen

Bodil Udsen / Preben Neergaard
Mogens Brix-Pedersen / Anette Karlsen

**AALBORG
TEATER**

Nina S-74.

AUGUST STRINDBERG

(1849-1912)

Jeg har ikke det skarpeste hovede — men ilden; min ild er den største i Sverige. Skrev Strindberg til den første af sine tre koner, Siri von Essen, i 1876, godt tre år før han med romanen „Röda rummet” stillede sig i spidsen for en ny tids kunst i Sverige.

● Men i det „moderne gennembrud”, der for ret nøjagtig 100 år siden fejede gennem nordisk åndsliv, blev August Strindberg ikke blot den svenske bevægelses absolutte førstemand, som i den almene vurdering rangerede på linje med Danmarks Georg Brandes og Norges Henrik Ibsen. Med sin begavelse, der måske ikke var skarp, men i hvert fald fantastisk vidtfavnende, blev han den nordiske kunstner, som gjorde sig gældende på flest områder. Som lyriker blev han banebrydende i sit fædreland, som romanforfatter og novellist et nordisk forbillede, som dramatiker en fornyer på verdensplan.

● Ilden, det rige talent som ikke ville sættes i bås, og en sindets sårbarhed der livet igennem fik ham til at stritte med aggressioner, bevirkede at partimand blev han aldrig. Først i kvindesagen, hvor han gennem år dyrkede et formelig kvindehad, siden i mere om-

fattende spørgsmål som i synet på det religiøse, brød Strindberg med den radikale fløj i åndslivet og gik sine egne — smertefulde — veje.

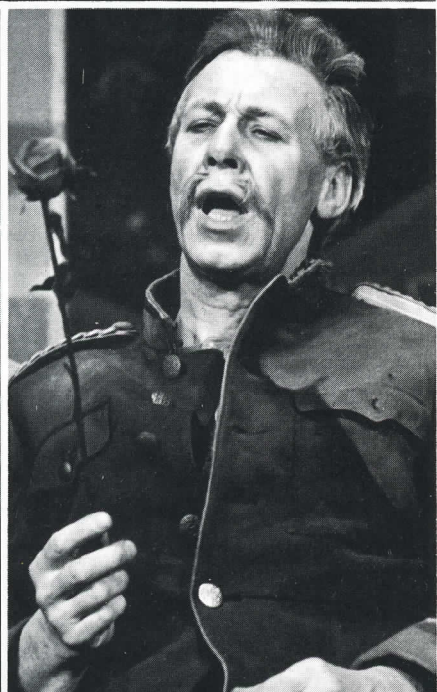
● Strindbergs omfattende dramatiske produktion kan naturligvis inddeles på flere forskellige måder, så man f.eks. får en naturalistisk periode med „Faderen” og „Frk. Julie” (1887-88), de religiøst påvirkede bodsdramaer fra 1900-tallets første år („Til Damaskus”, „Et drømmespil”, „Påske”) og i 1907 kammerspillene med bl.a. „Spøgelsessionaten”. Men de litterære etiketter dækker kun nødtørftigt. Ilden brænder konstruktionerne væk, den ild som også brænder i „Dødsdansen” (1901) — på godt og ondt.

STRINDBERG om underholdning

Man råber fordringsfuldt på livsglæden og teaterdirektørerne rekvirerer farcer, som om livsglæden bestod i at være fjantet og at tegne menneskene, som led de allesammen af St. Vejtsdans eller idioti.

Jeg finder livsglæden i livets stærke, hårde kampe, og nydelsen består for mig i at få noget at vide, i at lære noget.

Af forord til „Frk. Julie”

● BODIL UDSEN

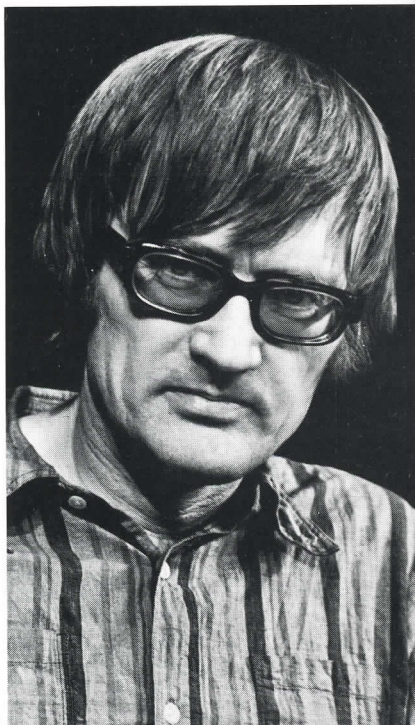
Med rollen som Alice i „Dødsdansen” står den folkekære skuespillerinde endnu engang på Aalborg Teaters scene overfor en af de helt store udfordringer i sin karriere. Bodil Emma Udsen er kendt og elsket fra Rottehullet i øst til det yderste Jylland i vest, men det er nordjyderne som først har kunnet nyde hendes store — med forlov — kunstneriske triumfer: Pensionatsværtinden i „Gidslet” (1962), Kirke i „Pensionatsværtinden” (1968) og i „Storhertuginde's afsked” 1972.

● PREBEN NEERGAARD

Få danske scenekunstnere har som Preben Neergaard prøvet det hele indenfor sit felt. Næsten ingen af hans samtidige med en tilsvarende succes. Film, fjernsyn (senest titelrollen i „Adams verden”) og teater har givet ham en stadig strøm af opgaver. Foran scenen har han udviklet sig til en interessant iscenesætter — bl.a. af Shakespeare — på scenen er den charmerende, provokerende og altid farlige kunstner blevet en karakterskuespiller af format.

● PALLE KJÆRULFF-SCHMIDT

Selvom aftenens instruktør kun een gang tidligere har sat iscene på Aalborg Teater — det var Bond's „Havet” i forrige sæson — er hans navn kendt videnom i landsdelen. Gennem film og — ikke mindst — fjernsynet har han placeret sig som én af sin generations førende instruktører, forløser af og meddigter på den bedste del af den nutidige danske dramatik. Om hans formåen vidnede senest TV-opsætningen af Leif Panduros dobbeltspil „Bertram og Lisa” & „Anne og Paul”.

PREMIERE 24. JANUAR 1975

AUGUST STRINDBERG

DØDSDANSEN

Instruktion:

PALLE KJÆRULFF-SCHMIDT

Scenografi:

NINA SCHIØTTZ

Danseindslag:

BØRGE RALOV

MEDVIRKENDE:

KAPTAJNEN *Preben Neergaard*

ALICE *Bodil Udsen*

KURT *Mogens Brix-Pedersen*

JENNY *Anette Karlsen*

Musikken indspillet af medlemmer
af Aalborg By-Orkester

FORESTILLINGEN VARER CA. 2 1/2 TIME

OVERSÆTTELSE: *Sven Lange*

SUFFLI: *Hanne Wolff Clausen*

REGI: *Teddy Bjørn Christensen*

LYS: *Hans Jørn Hansen*

LYD: *Niels Petersen*

SCENE: *Edmund Vick, John Hedelund*

FRISØR: *Else Vind*

KOSTUMIÉR: *Ulla Britt Søderlund
Ellis Grønborg*

SNEDKERSAL: *v/ Jacob Jacobsen*

MALERSAL: *Giessela Hassenteufel
Kaj Vestergaard*

OVERREGISSØR: *Peter Guldberg*

FOTO: *Buus Jensen*

